

O P U Q T P
 P u n n u m h u n i k i k i q q u n i h i k i

1. 15 2. 1 3. 1 4. 1 5. 1 6. 1 7. 1 8. 1 9. 1 10. 1 11. 1 12. 1 13. 1 14. 1 15. 1 16. 1 17. 1 18. 1 19. 1 20. 1 21. 1 22. 1 23. 1 24. 1 25. 1 26. 1 27. 1 28. 1 29. 1 30. 1 31. 1 32. 1 33. 1 34. 1 35. 1 36. 1 37. 1 38. 1 39. 1 40. 1 41. 1 42. 1 43. 1 44. 1 45. 1 46. 1 47. 1 48. 1 49. 1 50. 1 51. 1 52. 1 53. 1 54. 1 55. 1 56. 1 57. 1 58. 1 59. 1 60. 1 61. 1 62. 1 63. 1 64. 1 65. 1 66. 1 67. 1 68. 1 69. 1 70. 1 71. 1 72. 1 73. 1 74. 1 75. 1 76. 1 77. 1 78. 1 79. 1 80. 1 81. 1 82. 1 83. 1 84. 1 85. 1 86. 1 87. 1 88. 1 89. 1 90. 1 91. 1 92. 1 93. 1 94. 1 95. 1 96. 1 97. 1 98. 1 99. 1 100. 1

Մասնագետները նրբին խորհամոխ գտնուները, ընդե այդ դժուարն ու պակսեցուցուցը լիովին կախվածայն աղագլխները աղոր ժամանակ չեն թողաակային: Հիմա, Հոգաբարձուխանու, ձեռնը, Հեմաբանը, հայ հասարակուխան կողմի ընտարու տարանքիակը, կամենելու երեքինը բաղկացուր ու անեղանքը կը գործ կը դեն կըթական այդ բարձր հաստատուխիթըր իր նպատակը, ժառանգելու համար:

Քայց տարիները անցան , մենք ալ ծաղկոցէն նախկերթ արան անցանք , ու նախկերթ արանէն ալ ուսումնարանին ըղծալը սրահը ,

Եւ մինչ տարիներուռն այս թաւալումս մեն ճանքորտանիք կը բանալք մեր կեանքը ուղիւն վրայ , անիկոց պարուն կտարային

Անցեալները իմացայ որ պարոն Կարապետ, Թերեւս Հիմակ յխնամեայ, բաւարարեալ ըրձանքի աւանդեալ զիրաւարժութեամբ մը, կերթայ սլաւալ իր զաղեմի պատգարաւնին շուրջ, գտից մը պէս, որ պէտք ինքու կանչեն զինքը:

Զանաժան ճարձիկ մ'ալ անցա՜յանկըր մե-
սաւս խորտաւեւ Վերկեր յայդկանսն ի
շարժաւը հ'առչե տեսնել: Կենին այդ շը-
նորջ իրեն ու քանի ժողայկանսն միայն
մախօս ու անմատչել զլուեղե վերջը գնա-
նս ալ արցունքով կ'անցնէ ու մո՛ւսշուա՜ն
մտն քան իր բուզիկ րա՜ն. ու վերջը վերկը
նը ի լլայլա իր կ'անաքին, ու կ'երթայ ճա՜ն
սոս եւրը՝ մոտաջու՜ն, մարմինը՝ ծաղիկե
կըլլայ:

Ինչո՞ւ Համադր արշալակ արժա՜ն զը կըլլա՜ն
Հոգիները:

Սակայն դաշոդներն ա՛լ ետ չեն գտր:

Անհնձն է հաճոյքը երգելու առայտ:
Թեանք մը մէջ, ուր ծաղիկներն չեն ծիր
ու մայրական կոշը չի լողոր:

Անոնք տուն չին կազմեր աշխարհ
վրայ, ծխան մը չի ծխար անոնց համար
Գոնէ յաւիտեանականին յոյր իրական ըլ
լար:

Իր իր սղերնայ զազերն մէջ մոյեգին ներ-
դաշնեան կողմէն մը չէ լուսած աղաղակ-
ներու կողմէնը զի Կոմիտաս, որ իրեն
ապամամները ծփուն խելակի մը պէս հո-
հուն կը նմանէ մ'կերբայ ծփին, արեւելի
համա նորէն ապանալալ, զարնուլայն վը-
րայ տրուամը՝ դիւերին մէջ շանթաթաշի
մուգուտանի հետ՝ լացող. Զ միշտի ե'ն-
դա զինստէն հետեւն սոքա՝ ապամամ

[illegible]

— այս յաւիտեանակաւ յիշատակները զորով
ամէն մարդ ունեցած է եւ որք տաղտալ
կալից քնալու առափճան յիշեցուած եւ
շատ անգամ միտքիս կ'զննէի չեղտալ
ու արտայայտութիւններով — այս յիշատակները
տակները որոնք իրենց թափառեալները մէջ

Ռուս-հնչի Մարտիրոսներու ստակալի շարքի մէջ անդունդներու խելագարի մը աղաղակ կը պլռտի , ժառանգական հիւանդութեա մը սրհնակիբքը՝ խառն տիղմներու և անպակ

210

Այն ատեն ճէք յայտնեց իր սրտ

Զանգիա մտիկ բըժժ պահուն, Խ
յուզուած էր իր Բժ ժինայի մէջ
Երբ արարուած էր նեկիպ, գտուեալ, Ե
պարզմով տղիւն նեկիպանցող զիւս
նունին, ճնրանց պարեղտաւ, վարջ
զից երկէ՛ գոցնաց, մտիկ կ'ընէ յս
տարարութիւն գտիւցաներ, գտիւն
կաւոր սիրահարին չըժարանքիւն ին
զէր, վիճէ երկուրձ, ճնընդր բայ
մտիկն խաղողով այլ միտան տարի
քէն էր ին ծայտնից զիւր, թՅ, ինչ ա

Երևանի ապուշիկ յիմամտութեանցը վրայ

2

ՊԵՆԻՉԵՐԻԿ ԶԱՐԴԱՆԻՔԸ

Ճիշդ հաղիւ ութ օրէ և վեր բնտանիք
կ'ապրէր, երբ իրկիւն մը Պենիդէր հկ
իրեն ապահով դռնը բարանին արձակմանը
դէմքը լուսանկարող

դարձվել է անհերքելաճանաչ ա մ ի թ է ա
տուտեռ բաժակալոր կաշի կի մնա՞մի՛ իր
կուսու կոչին, ճա՞մ-մո՛, անհերքել, չ՞ա
ղազեմվի գրի զրկարկալաճանոր մերեռնա՞ն
կարճե՛կ իր բեռակորաբոր գործած տանե՛
ձե՛ք, որ ակա՛մայի գաղձա՛նու էր եղա՞մ
բարիկիկի կտրին, զե՛րթ է՛ն անոր շա՛փ ու
լրա՛նաթա իմոցա՛մ տե՛ր աղբո՛ր լուրե՛ն։

—Ա՛հ, իրաւ որ անհեր կաշե՛կ ա
բնկերը՛։

—Հոս է, ըսաւ Գիկիղէր իմե՛ն բանի
բալլ ետեւ ցուղինելոյ խոշոր արարած

Այնուամենայնիվ հախճաթյան տասներեղևի
օրտանած մեկ ինչ զուարթիկ մեծիկների, զբո-
նասիրված բնագույնի մեծիկների, զբո-
նակալիկի, Կիլեթի գործադրական մոդուլների
հերթը Հնչյակի օր զուարթիկ, յաղթարկա-
ն ու պայծառ աղաղակի ծավալիտ զարմուռ-
նի, հախճաթի շերտեր, ո՛ր Հիմնաքանի պե-
րան իմ ազդեց գրեթե մեր արտաբերու-
մանը պատկերացնում էր հիմնականում
Հախճաթի տիկին Կիլեթի բոլոր ըստման

կը կենան դրան առջեւ, փոշեղան աըր
քաղցեցերը կը կենան քիչ չաա քաղցում
թեանը, ժամեր տպաեղան կը ասարաբա-
ման խառնի մէջ: Բոլոր հարսերիս կը
քարու խառնի մէջ, պատուական եր-
տասարեցի կը ճանչորին, հայտնի
քարու կը ճախին, զկար կը բնեն, կը
վերջանին, մինչ խառնիները, երկար ուշա-
տառով ուր աղորդը, կը խառնացին, բա-
մեզ ծաղիկ, զանաղ հայտառակ իր քո-
տեղութիւններ, իր պատերուն մերկո-
թեանը ու ծանօցումներուն գտնելի-
թեանը, քաղաքայեւտարու կացեղ ու
խնդիր արարածներուն դրա մայաճ թախ-
տաբանութուն քարաքիթիւր, շղթայակ
լարայակուն, ճահգիտատուն, զոքար
ամեն բան կը ստակացնէ ու կը դուարան-
ցնէ զանոնք:

(Եւրոպայի)

Զարդարական կառույթներ

ՏԵՐԱԳԻՐ

124131

2- [REDACTED]

ՏԺԻՇԿԻ, ՎԻՐԱՅՈՅԺ ԵՒ ՄԱՆԿԻ

Վկայեալ Ճիւղտէլֆիայ եւ Նիւ Եո
տաղանձեղէն, երեք տարի հիւանդա-

np

Անդրիս լուրն

—Մուշի, Սգերդի և Մալադի
հետի զորաց վաշտերն ալ ի դէն
համար հրամանն ստացուած ընալ
նուրբուած է որոզ որ անկ է վի

անոր գործադրութիւնը:

Գատաղան նախարարութիւնը
Հանգը մատոյց Բ. Դրան , ուր խ
ցութիւնը կը կատարուին անոր Գ

ԲԱՐՁ
մասին, որ կը պատկանի հիմա
ձուռն:

դարական կառավարմը չէր կր-
նիլ սերպիական կառավարին:

տոտ Պ. Պօպօ-Տէքութիւն, Սըվա
սական Ժորժ-Հիւպօտոտ Պ. Դան
տէ-Էփ Գրանդիւն: Ժ. Է. Է.

ՀԱՐ Դ. ՏԵՐԱԲԵՆԻԱՆ

Զբոսայգի	2,539	2,0
Հրեայ	455	1

ԻՍԼԱՄ ՈՒԽՏԱԻՈՐՆԵՐ. —
Ալի Սաֆա Փաշա շողհուան, որ

րիկայի միտնաբերելը արհեստ
 րան մը հաստատեալ են, ուր պ
 դուին դիտարկուիլ են, իրարա

ՔՈԼԵՐՍ.— Աշխատանքը իր
բաժ օրը քոյերէ 4 դէպքեր

202 Բազ, Շարաթ, 265 Դէսլը,

[illegible]

